Súd:	Okresný súd Levice
Spisová značka:	9C/46/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu:	4312204703
Dátum vydania rozhodnutia:	23. 01. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Gertrúda Rennerová
ECLI:	ECLI:SK:OSLV:2013:4312204703.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice v konaní pred sudkyňou JUDr. Gertrúdou Rennerovou v právnej veci žalobcov : v 1. rade Y. O. U.. XX.XX.XXXX, B. N., R. M. XX, v 2. rade K. O. U.. XX.XX.XXXX, Š. Q., R. B. E. XXX, zast. Mgr. Ľudovítom Paulovičom, advokátom Advokátskej kancelárie so sídlom M. Rázusa 19 Lučenec, proti žalovanému : ZLATNER s. r. o. so sídlom Perecká 22 Levice, IČO XX XXX XXX, zast. Mgr. Petrom Nyúlom advokátom Advokátskej kancelárie so sídlom Kpt. Jaroša 4 Levice, o zaplatenie nemajetkovej ujmy, takto

r o z h o d o l :

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni v 1. rade 16. 000 eur bezúročne do troch dní od právoplatnosti.

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi v 2. rade 8. 000 eur bezúročne, do troch dní od právoplatnosti.

Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobcom trovy konania 4. 780, 16 eur, na účet právneho zástupcu žalobcov vedený v Slovenskej sporiteľni a. s. číslo účtu XXXXXXXXXX/XXXX, do troch dní od právoplatnosti.

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť na účet súdu na súdnom poplatku 1. 440 eur, do troch dní od právoplatnosti.

Vo zvyšnej časti sa žaloba z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Žalobcovia v 1. a 2. rade v žalobe podanej 09.03.2013 prostredníctvom právneho zástupcu žiadali, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť im po 16. 000 eur, ktorá suma predstavuje ich nemajetkovú ujmu vyjadrenú v peniazoch za závažný zásah do ich práv na ochranu súkromia, do emocionálnej sféry, pričom ujma im spôsobená je nenapraviteľná a trvalá a bude ich sprevádzať celý život. V žalobe a na pojednávaní uviedli, že zamestnanec žalovaného D. R. dňa 29.09.2010 v čase okolo 8, 45 hod. viedol dodávkové motorové vozidlo zn. Volkswagen Transport, ktorým pri jazde po priamom úseku cesty pred ľavotočivou zákrutou začal predchádzať nákladné motorové vozidlo Avia, tak, že sa

dostal do ľavého jazdného pruhu vedľa nákladného auta a vtedy v protismere spoza zákruty prichádzalo dodávkové vozidlo zn. Kia Besta riadené N. O., ktorý keď spozoroval, že sa v jeho jazdnom pruhu nachádza protiidúce motorové vozidlo Volkswagen Transport začal intenzívne brzdiť, s vozidlom sa dostal do šmyku a následne sa auto na vozovke skrížilo, pričom vodič D. R. sa zaraďoval pred vozidlo Avia a tak došlo k zrážke s vozidlo riadeným N. O.. V motorovom vozidle zn. Kia Besta

okrem N. O. sedela aj jeho manželka, žalobkyňa v 1. rade. Náraz vyhodil cestujúcich z vozidla a N. O.H. utrpel zranenia ktorým na mieste podľahol. Jeho

neočakávanou smrťou prišla žalobkyňa v 1. rade o svojho manžela a žalobca v 2. rade o svojho otca. Žalobkyňa s N. O. žili v harmonickom manželstve od 28.08.1976, spoločne vychovávali svojho syna K., ktorému venovali všetok svoj voľný čas. Od roku 1990 manželia spoločne podnikali, každý rok absolvovali dovolenku pri mori alebo na horách. Žalobca v 2. rade sa v roku 2000 oženil, spočiatku s rodinou žil u svojich rodičov a žalobkyňa so svojim manželom pomáhali vo výchove svojich dvoch vnučiek. Zároveň synovi rodičia pomáhali vo výstavbe rodinného domu, kam sa v roku 2005 so svojou rodinou presťahoval, naďalej však udržiaval dobré vzťahy s rodičmi, navštevovali sa a ich rodinný život ich navzájom všetkých napĺňal. Neočakávaným, šokujúcim a náhlym úmrtím manžela a otca žalobcov nepochybne došlo k tak závažnému zásahu do práv na ochranu osobnosti pozostalých spočívajúceho v obmedzení ich súkromného aj rodinného života, že žiadna z morálnych foriem zadosťučinenia podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka nemôže byť namieste. Konanie vodiča - zamestnanca žalovaného ktorým zapríčinil smrteľnú dopravnú nehodu na následky ktorej zomrel otec a manžel účastníkov bezpochyby je zásahom do osobnosti zakladajúcim právo na priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. V danom prípade za zásah zodpovedá právnická osoba, keďže smrteľnú dopravnú nehodu zapríčinil jej zamestnanec. D. R. bol za spôsobenú dopravnú nehodu uznaný vinným a odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Levice zo dňa 08.08.2011 sp. zn. 3T 144/2011.

Žalovaný nepoprel svoju zodpovednosť za škodu podľa § 420 ods. 2 a § 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keďže škodu spôsobil jeho zamestnanec, náhrada však závisí iba od úvahy súdu, pričom výšku náhrady určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti , za ktorých k porušeniu práva došlo. S poisťovňou Kooperatíva má uzavretú poistnú zmluvu pre poistenie majetku a zodpovedá za škodu podnikateľov. Podľa čl. II. ods. 2 písm. d/ tejto zmluvy sa poistenie nevzťahuje na zodpovednosť za škodu prevzatú nad rámec stanovený právnymi predpismi alebo spôsobenú prevádzkou dopravných prostriedkov, pokiaľ sa na ňu vťahuje zákonné poistenie, alebo spôsobenú činnosťou, pre ktorú právny predpis ukladá povinnosť uzatvoriť poistenie zodpovednosti za škodu. Navrhol vstup vedľajšieho účastníka poisťovne Kooperatíva a. s. do konania. Súčasne navrhol, aby súd prerušil toto konanie v zmysle § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. podaním návrhu na začatie prejudiciálneho konania požiadať Súdny dvor Európskych spoločenstiev o riešenie otázky, ako sa má vykladať pojem škoda, resp. akákoľvek škoda, resp. akákoľvek ujma alebo škoda v zmysle Smernice 2009/103/ES, či tento pojem zahŕňa aj nemajetkovú ujmu spôsobenú usmrtením blízkej osoby pri dopravnej nehode. Smernica síce nedefinuje pojem škoda, ale z jej textu je zrejmé, že pod týmto pojmom rozumie osobnú ujmu a škodu na majetku resp. používa slovné spojenie utrpenie ujmy alebo škody, či používa termín akákoľvek ujma alebo škoda alebo akákoľvek škoda. Pri posúdení otázky pasívnej legitimácie poisťovne je rozhodujúce

podľa žalovaného riešenie otázky, čo treba rozumieť pod pojmom škoda použitým v zákone č. 381/2001 Z. z. Podľa žalovaného pojem škoda treba vykladať extenzívne v tom zmysle, že zahŕňa aj náhradu nemajetkovej ujmy z titulu občianskoprávnej zodpovednosti za zásah do osobnostných práv pozostalých spočívajúci v zásahu do práva na súkromný a rodinný život spôsobený usmrtením blízkej osoby pri prevádzke dopravných prostriedkov. Účelom poistenia za škody spôsobené prevádzkou dopravných prostriedkov je zmierniť dôsledky škôd, ku ktorým došlo v súvislosti s touto prevádzkou. Pokaľ podľa súdnej praxe usmrtenie pri dopravnej nehode vyvoláva nielen občianskoprávnu zodpovednosť za škodu ale aj

občianskoprávnu zodpovednosť za neoprávnený zásah do osobnostných práv, musí byť aj táto zodpovednosť predmetom poistného krytia.

Poisťovňa Kooperatíva odmietla vstup do konania ako vedľajší účastník a v písomnom vyjadrení z 15.05.2012 poukázala na ust. § 13 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Vyslovila názor, že oprávnená osoba má právo domáhať sa odškodnenia od škodcu , teda od osoby zodpovednej za neoprávnený zásah do osobnostných práv navrhovateľov ktorým je odporca ako prevádzateľ motorového vozidla. Uvedené osobnostné právne prostriedky ochrany osobnostných práv z titulu ochrany osobnosti zakotvené v § 11 a nasl. Občianskeho zákonník možno uplatňovať proti tomu, kto za zásah do osobnostných práv zodpovedá, teda voči odporcovi a nie voči jeho poisťovateľovi. Z povahy veci

nevyplýva, akým spôsobom mala poisťovňa spôsobiť navrhovateľom zásah do ich osobnostných práv a teda nemajetkovú ujmu odôvodňujúcu finančnú kompenzáciu. Povinným zmluvným poistením zodpovednosti za škodu je krytá výlučne škoda a nie nemajetková ujma.

Nakoľko poisťovňa nie je účastníkom konania v predmetnej právnej veci, je podľa názoru súdu v danom okamihu bezpredmetné v súvislosti s posúdením pasívnej legitimácie poisťovne a teda aj jej zodpovednosti za zásah do osobnostných práv navrhovateľov požiadať Európsky súdny dvor o výklad pojmu škoda, akákoľvek škoda či akákoľvek ujma alebo škoda tak, ako sa to domáha žalovaný. Žalobcovia sa domáhajú odškodnenia v zmysle § 11 Občianskeho zákonníka resp. § 13 Občianskeho zákonníka náhradu nemajetkovej ujmy od žalovaného.

Vypočutí svedkovia Y. E., G. E., T. R. K. Ľ. R. sa osvedčili, že rodina viedla dlhé roky usporiadaný rodinný život, ktorý sa žalobkyni úplne zmenil po smrti jej manžela. N.. O. veľa pomáhal žalobkyni okolo domu najmä fyzickou prácou, plnil jej priania a pomáhali si navzájom , žalobkyňa zase vybavovala úradné záležitosti. Žili spoločenským životom, stretávali sa s príbuznými a priateľmi. V súčasnosti je žalobkyňa celkom odkázaná na pomoc svojho syna, žalobcu v 2. rade a iných ochotných ľudí aj vzhľadom k tomu, že pri dopravnej nehode stratila nohu. Dopravná nehoda ju veľmi poznačila nielen fyzicky ale aj psychicky. Stále je starostlivosti psychiatra, je nervóznejšia a potrebuje odbornú pomoc. Predtým nikdy nemala zdravotné problémy. Teraz odmieta napríklad prísť na návštevu do rodiny E.Ý., nakoľko jej to pripomína manžela s ktorým k nim chodili spolu. Taktiež vzťah otca a syna bol vždy veľmi dobrý, boli si blízky, mali spoločnú záľubu v poľovníctve, chodili spolu na poľovačky. Otec pomáhal synovi pri výstavbe jeho rodinného domu a aj s výchovou jeho dvoch detí. Otec bol na svojho syna hrdý a snažil samu pomáhať.

Vodič, ktorý spôsobil dopravnú nehodu D. R. sa osvedčil, že predmetného dňa ráno bol vyslaný zamestnávateľom na pracovisko do Bieloviec. Po ceste tam došlo k dopravnej nehode za ktorú bol odsúdený. Podľa neho vodič N.. O. spanikáril pri vychádzaní zo zákruty, pretože hneď začal brzdiť, hoci svedok mal dostatok miesta, aby prešiel. Okrem toho v trestnom spise sa nikde neuvádza, že osádka v dodávke nebola pripútaná.

Dokazovaním zistil súd tento skutkový stav :

Dňa 29.09.2010 zamestnanec žalovaného D. R. zapríčinil svojou jazdou dopravnú nehodu, pri ktorej prišiel o život manžel a otec žalobcov N. O.. Za toto konanie bol D. R. právoplatne uznaný vinným a odsúdený trestným rozkazom

Okresného súdu Levice z 08.08.2011 sp. zn. 3T 144/2011, právoplatným 02.01.2011. D. R. spôsobil dopravnú nehodu s následnou smrťou poškodeného pri plnení si pracovných povinností. Žalovaný nepoprel, že D. R. bol v čase nehody jeho zamestnancom a nepoprel ani svoju objektívnu zodpovednosť podľa § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Žalobkyňa v 1. rade žila v usporiadanom manželstve s N. O. od roku 1976 a spoločne vychovávali svojho syna, žalobcu v 2. rade. Manželia po tom ako N.. O. stratil v roku 1990 zamestnanie sa rozhodli spoločne podnikať a prevádzkovali spolu predajňu potravín a pohostinstvo. Žalobkyňa sa za tým účelom vzdala svojho zamestnania. Rodina spoločne trávila dovolenky a manželia voľný čas venovali výchove svojho syna a neskôr pomoci pri výchove vnučiek. Nebohý N.. O. veľa času pomáhal žalobcovi v 2. rade pri výstavbe rodinného domu. Vzťah otca a syna bol veľmi dobrý.

Zo správy Obce Lontov vyplýva, že manželia O. mali v obci dobrú povesť, aktívne sa zapájali do spoločenského života obce. Viedli usporiadaný rodinný život a boli si vzájomne nápomocní vo veciach každodenného života, či v iných situáciách, ktoré život priniesol. O svojho syna K. sa vzorne starali a vychovali z neho čestného človeka. Tešili sa z narodenia vnúčat. N.. O. bol pre svoju rodinu oporou.

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie.

Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo je vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa § 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou prevádzky.

Podľa § 427 ods. 2 Občianskeho zákonníka rovnako zodpovedá aj iný prevádzateľ motorového vozidla, motorového plavidla, ako aj prevádzateľ lietadla.

V danom prípade zodpovednosť žalovaného vyplýva z ust. § 427 ods. 2 Občianskeho zákonníka, keďže žalovaný je prevádzateľ motorového vozidla ktoré v čase dopravnej nehody riadil jeho zamestnanec plniaci si pracovné povinnosti a pri plnení ktorých spôsobil škodu. Zodpovednosti sa žalovaný nemôže zbaviť v zmysle ust. § 428 Občianskeho zákonníka , nakoľko bolo preukázané z výsledkov trestného konania, že zamestnanec porušil ust. § 15

ods. 5 písm. a/, b/ a c/ zák. č. 8/2009 o cestnej premávke, pričom porušeniu predpisov o cestnej premávke bolo možné zabrániť.

Usmrtenie blízkej osoby pri prevádzke dopravných prostriedkov možno považovať za zásah do osobnostných práv pozostalých, spočívajúci v zásahu do práva na súkromný a rodinný život pozostalých.

V tomto prípade tragické, náhle a neočakávané úmrtie manžela a otca žalobcov zasiahlo ich emocionálnu sféru takým spôsobom, že následky sú neodvrátiteľné a trvalé. Žalobkyňa stratila dlhoročného životného partnera, na ktorého sa mohla počas dlhých rokov spolužitia spoliehať a bol jej oporou, žalobca otca, ktorý ho vychoval, zabezpečil do ďalšieho života a aj v dospelosti mu poskytoval všetku rodičovskú pomoc a starostlivosť. Bolo preukázané, že rodina žila vždy usporiadane, harmoniky, citovo navzájom previazaná a súdržná .

Úmrtím manžela ostala žalobkyňa sama , odkázaná na pomoc iných a kvalita jej osobného a spoločenského postavenia sa podstatne zhoršila. Psychicky stále nezvláda túto stratu a smrť manžela ju zasahuje o to intenzívnejšie, že sama pri dopravnej nehode utrpela ťažký úraz v dôsledku ktorého jej bola amputovaná noha. Vzhľadom na jej stav po nehode nemohla sa zúčastniť ani manželovho pohrebu. K strate osoby blízkej došlo v takom veku žalobkyne, že už nemožno predpokladať, že by čas zhojil túto stratu a žalobkyňa by bola schopná začať nový život. Manžel jej zomrel v čase, keď sa už mohli spolu tešiť z úspechov dosiahnutých spoločným úsilím a pokojne si užívať rodinný život. V tejto životnej situácii sa už nemôže oprieť o osobu jej najbližšiu. Z uvedeného dôvodu súd považoval žalobkyni prisúdenú výšku nemajetkovej ujmy za primeranú intenzite zásahu do jej osobnostných práv.

Žalobca v 2. rade stratil svojho otca ktorý ho vychoval v láske a vytváral spolu s manželkou pre neho harmonické rodinné prostredie. Aj ako dospelý trávil so svojim otcom voľný čas, pestovali spoločného koníčka a otec mu bol nápomocný aj pri zabezpečení mladej rodiny. Nesporne aj pre žalobcu bola smrť otca krutým zásahom do jeho emocionálneho života a života jeho rodiny. Strata otca je neodvrátiteľná

a trvalá. Pri posudzovaní intenzity zásahu do osobnostnej sféry žalobcu a tomu zodpovedajúcej výšky nemajetkovej ujmy vzal súd do úvahy okolnosť, že žalobca v čase úmrtia svojho otca mal svoju rodinu ku ktorej ho nesporne púta silná náklonnosť, osamostatnil sa od rodičov a teda si žil svoj vlastný nový život. I keď bolo preukázané, že naďalej boli vzťahy syna a otca

veľmi pevné a otcovu smrť žalobca ťažko znáša, svoj život, útechu a podporu však má u svojej manželky a vo svojich deťoch. Založením si rodiny, osamostatnením sa žalobca sa čiastočne citovo odpútal od rodičov, od otca a tak intenzita zásahu do jeho osobnostného práva nebola až takej sily ako u žalobkyne. Z uvedeného dôvodu súd znížil výšku nemajetkovej ujmy na polovicu.

Pokiaľ ide o tvrdenie svedka D. R. o tom, že nebohý N.. O. reagoval na dopravnú situáciu neprimerane, zo záverov znaleckého dokazovania v trestnom konaní vyplýva, že z technického hľadiska s najväčšou pravdepodobnosťou je možne konštatovať, že prijateľnou prvotnou príčinou vzniku kolíznej situácie je spôsob a technika jazdy vodiča VW Transportér. Znalec neriešil vôbec, či pripútanie resp. nepripútanie osádky dodávky bolo významné z hľadiska následku kolízie. Prvotnou príčinou bol spôsob a technika jazdy vodiča Volkswagenu. Možno tiež súhlasiť so stanoviskom

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 3 O. s. p. Nakoľko výška prisúdenej istiny závisela od úvahy súdu, súd priznal žalobcom náhradu trov konania v plnej výške. Tieto pozostávajú z trov právneho zastúpenia.

Právny zástupca žalobcov si uplatnil odmenu za právne služby pre žalobkyňu v 1. rade vo výške 3. 033, 16 eur a pre žalobcu v 2. rade 2. 369, 16 eur.

Výšku odmeny právneho zástupcu žalobcov súd priznal v zmysle vyhl. č. 655/2004 Z. z. Prisúdená suma činí pre žalobkyňu v 1. rade 16. 000 eur a pre žalobcu v 2. rade 8. 000 eur. Za účelne vynaložené úkony považoval súd tieto : 1. príprava a prevzatie zastúpenia vrátane prvej porady s klientom dňa 13.10.2011; 2. písomné podanie žaloby dňa 06.03.3012; 3. vyjadrenie zo dňa 30.05.2012; 4. účasť na pojednávaní súdu dňa 21.09.2012, 28.11.2012 a 23.01.2013; Súd neuznal odmenu za ďalšiu poradu s klientom dňa 15.05.2012, nakoľko sa od podania žaloby nevytvorila situácia, aby bolo potrebné konzultovať s klientom. Z uvedeného dôvodu nepriznal ani náhradu za stratu času a cestovné náklady za deň 15.05.2012.

Za jeden úkon právnej pomoci je základná sadzba 320, 34 eur resp. 237, 34 eur. Takto za šesť úkonov je odmena spolu 1. 922, 04 eur resp. 1. 424, 04 + režijný paušál predstavuje 1x 7, 41 + 4x7, 63 eur + 1x7, 81 eur, spolu 45, 74 eur x 2. Odmena za úkony spolu činí pre žalobkyňu v 1. rade 1. 967, 78 eur; pre žalobcu v 2. rade 1. 469, 78 eur.

Náhrada za stratu času (podľa § 17 ods. 1) 1x Lučenec - Lontov a späť a 5x Lučenec - Levice a späť (spolu 30 polhodín 1x74,10 eur + 2x76, 26 eur + 1x78, 06 eur) spolu 304, 68 eur (: 2).

Náhrada cestovných nákladov 1 x Lučenec - Lontov a späť, 3 x Lučenec - Levice a späť osobným motorovým vozidlo zn. Honda CR- V, priemerná spotreba 6, 71/100km (za deň 13.10.2011 - PHM 1, 35 eur/l/200kmx6,71/100km=18, 09 eur + náhrada za používanie vozidla pri pracovnej ceste 0, 183x200km = 54, 69 eur; deň 21.09.2012 PHM 1, 48eur/l, 1, 48 eurx222kmx6, 7l/100km/100=22, 01 eur + 0, 183 x 222km = 62, 63 eur, deň 28.11.2012 PHM 1, 44 eur/l, 1, 44 eur x 222kmx 6, 7l/100km/100 + 0, 183x 222 km = 62, 04 eur a deň 23.01.2013 PHM 1, 43 eur /l, 1, 43 eur x 222 km x 6, 7l/100 km/100 + 0, 183 x 222 = 61, 88 eur. Cestovné náklady spolu 241, 24 eur (: 2).

Odmena za právne zastupovanie predstavuje pre žalobkyňu 2. 240, 74 eur + 20 % DPH spolu 2. 688, 88 eur, pre žalobcu 1. 742, 74 eur + 20 % DPH spolu 2. 091, 28 eur.

Neúspešný žalovaný nahradí trovy právneho zastúpenia na účet právneho zástupcu žalobcov.

Nakoľko žalobcovia boli v konaní oslobodení od súdneho poplatku súd zaviazal na jeho zaplatenie žalovaného v zmysle ust. § 2 ods. 2 zák. č. 71/1992 Zb. v znení neskorších predpisov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa

jeho doručenia v 2-och písomných vyhotoveniach prostredníctvom podpísa-

ného súdu na Krajský súd v Nitre

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť; proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa ods.2 citovaného ustanovenia ods. 2 odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne

rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože

nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich

skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym

skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie

skutočnosti , ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho

posúdenia veci.

Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie,

oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného

zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny

výkon rozhodnutia . (§ 251 ods. 1 O.s.p.)